

prijaviti. Tudi se je nekaj časa v prvih dneh aprila tako delalo. Pozneje se je izkazalo, da so predpisi povsem drugačni. Kupec, oziroma prodajalec mora vino prijaviti kot preje, mora tudi plačati občinsko trošarino. Je pravzaprav vse tako kot je bilo, le da državne trošarine ni več na vino. Če vam je financar zaračunal petkratno kazen, morate se takoj pritožiti zoper to na finančno direkcijo in navedite, da so vas prvotne vesti o trošarini zavedle, da niste bili točno podučeni. Kazen bo menda odpuščena, trošarino pa morate seveda plačati.

J. V. v št. J. Glede vina . . . — isto kot zgoraj. Prijaviti je treba vsako prodajo vina. Točenje po 5 litrov in višje seveda tudi.

J. Ž. v P. Ali so samo kmetje posestniki ali tudi delavci zavezani občinski kuluk delati? — Kot delavec plačujete uslužbenski davek, ki tudi tvori podlago predpisu, kdo je dolžen kuluk delati ali plačati, zato ni treba biti posestnik. Če pa sploh nobenega davka ne plačujete, tudi kuluka niste dolžni.

F. P. v B. Kako se izučim za gozdarja? — V Mariboru je posebna gozdarska šola. To že morate imeti. Potem pa praksa, kar je glavno. Pišite gozdarski šoli v Maribor.

N. Fr. v št. J. Kje dobiti dovoljenje za točenje pijače? — Zglasite se pri finančni kontroli, kjer povejte, kaj, kdaj in kje hočete točiti. Nato bo treba vložiti prošnjo na srezko načelstvo.

J. O. v B. Ali smem staviti hišo brez komisije? — Ne, niti zaradi ceste, niti zaradi sosedov. Vaš stavbenik naj napravi načrt in ga predloži občini, da razpiše komisijo.

A. L. v B. Posekal sem zeleno ograjo, v kobilor je visela na moje, ali me sosed lahko toži? Ali mora on svoje odstraniti na moje zahtevo? — On vas za to ne more tožiti. Vi pa od sosedu ne morete zahtevati, da ograjo na svojem poseku. Če je noče, je pač noče. Sedita skupaj za tisto ograjo, prinesita si kozarec vina pa suho klobaso in se v dobri soseščini pomenita.

R. Ž. v J. g. Ali moram plačati rentnino od zneska, ki je ki je vknjižen na moje posestvo? — Vi ne, pač pa mladoletni, če so vknjižene tudi obresti. Rentni davek se plačuje od obresti. Kdor dobi obresti, plača. Če sodniji plačujete obresti, se od tistega zneska plača. Če ostanete obresti dolžni, morate sicer položiti denar za rentni davek, vendar se vam to vsteje kot odplačilo kapitala.

*

Črni Napoleon.

Ena najbolj zanimivih osebnosti v dobi francoske revolucije je gotovo zamorec Toussaint l'Ouverture. Bil je izredno nadarjen mož, ki je nastopil za svobodo črncev v dobi, ko so ravnali z zamorci hujše nego z živino.

V Franciji so se že kazali znaki ljudske nevolje, ki so oznanjali preobrat; v francoski koloniji na znanem srednjeameriškem otoku Haiti so se mastili francoski plemenitaši v nepopisnem razkošju na račun z največjo grozovitostjo zatiranih zamorskih sužnjev. Dne 20. maja 1746 na posestvu grofa Noë rojeni suženj Toussaint, katerega so imenovali pozneje »črnega Napoleona« in kojega slava je bila ravnotako razširjena po Evropi kakor po Ameriki, je imel v taisti dobi za seboj mnogo izkušenj.

Toussaint se je dobro pripravil, da bi lepega dne uresničil svoj življenjski sen: osvoboditi črne brate. Ko so se konečno zamorci po številnih nemirih in uporih organizirali, je postal Toussaint, katerega so nazvali pozneje tudi l'Ouverture, avgusta 1793 voditelj zamorske vstaje. Najprej se je postavil na stran Špancev, ki so bili gospodarji enega dela otoka. Nato se je pogajal z mlado francosko republiko in je proglasil črnce kot proste.

Ukinitev suženjstva na otoku Haiti je potrdila republikanska Francija. S spretnimi pogajarji se je posrečilo zamorskemu organizatorju, da je odstranil z otoka Angleže, ki so se tudi šopirili kot vladarji enega dela otoka. Še več: Toussaint je sklenil z Angleži celo zelo ugodne trgovske pogodbe. Kmalu je postal neomejen diktator otoka, na katerem je zavladal mir po končani grozni meščanski vojni med zamorci in Francozi. Diktator je pa tudi razumel, da nikakor ne zadostuje, ako je prosta suženjstva njegova domovina, ampak je prevzel nalogo, da bo organiziral, oborožil in navdušil za svobodo tudi — afriške črne brate.

V glavi črnega diktatorja se je porodil načrt: se lotiti ekspedicije v pravo domovino njegovih očetov. Nameral je zgraditi več tovornih ladij, da bi dosegel »Panafriko« ali združitev vseh zamorskih plemen. Bogznaj, če bi se mu ne bil posrečil ta osvobodilni načrt, da ni stopil baš tedaj na čelo Francije prvi konzul Napoleon Bonaparte. Napoleon je nasledoval z veliko nevoljo dogodke na otoku San Domingo, kakor so nazivali tedaj otok Haiti. Konzul je hitro sklenil, da odpošlje v ameriške vode brodovje, ki bi naj napravilo za vselej konec črnemu kraljestvu. Ta naloga je bila poverjena generalu Leclerque, ki je bil Napoleonov svak.

Prišlo je do krvoločnega klanja med francoskimi četami in od Toussainta oboroženim črnim prebivalstvom. Po izdajstvu je bil zamorski diktator predan smrtnim sovražnikom — Francozom, ki so ga odvedli 17. avgusta 1802 v Francijo. Zaprli so ga v trdnjavo Fort Joux ob švicarski meji. Cele mesece se je po nedolžnem pokoril v ledeno mrzli zaporni luknji, kamor so metali v srednjem veku največje zločince. Na Napoleonovo izrečno povelje so ujetnika sramotili ter mučili. Na ta način so hoteli iz njega izvabiti njegove načrte proti belokožcem in skrivnost, kam je zakopal nabrane zaklade. Toussaint ni izdal niti trohice.

Z občudovanja vredno mirnostjo ter udanostjo je prenašal osvoboditelj haitških črncev vse muke. Dne 7. aprila 1803 ga je našel paznik v celici mrtvega.

Ko so zvedeli črnici na Haiti o smrti kralja, so se uprli Francozom, a francoska posadka jih je mučila in krotila na neverjetno brezsrčne in divjaške načine. Vsaki dan so poklali Francozi na tisoče zamorcev, a kljub temu se je pritoževal general Leclerque o naglem širjenju »črne golaznice«. V kratkem času pa so zgubili tudi Francozi v bojih in vsled nalezljivih boleznih 30 tisoč mož. Dne 1. julija 1804 so progla-

Dober apetit

Vam želimo; ako bi pa vaš želodec ne bil v redu, ako prebava ne bi bila taka, kakršna bi morala biti, ako imate občutek prenapolnjenosti v želodcu, potem . . . nekoliko Elsa-pilul in malo Elsa-Svedskih kapljic! To pomaga, izvrstno prija in Vi se hitro zopet počutite dobro!

Danes ve že vsak, da je telesno zdravje, življenska in delavna sposobnost odvisna od zdravja prebavnih organov, želodca in čreves. Pogosti glavoboli, pomanjkanje apetita, vzdigovanje, občutek odvratnosti do jedi, večno nerazpoloženje in zlasti neredna stolica, vse to so znaki pokvarjenega zdravja prebavnih organov.

Elsa-Svedska Tinktura (Svedske kapljice) s svojim finim aromatičnim okusom izvanredno ugodno deluje na želodec, apetit in prebavo, 2 steklenici Din 50.—, štiri steklenice Din 92.—.

Fellerjeve odvajalne Elsa-pilule sigurno in hitro delujejo, seveda popolnoma mirno, ne dražijo čreves in omogočajo lahko stolico, 6 škatljic Din 30.—, 12 škatljic Din 50.— z zavojnico in poštnico pri lekarnarju **Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elzatrj 341** (Savska banovina).

Odobreno Minist. soc. pol. in nar. zdravja
Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

sili od Toussainta probujeni in organizirani črnici prvo zamorsko republiko in so vrnili otoku prvotno indijansko ime: Haiti. Prvi predsednik je postal Toussaintov prijatelj, črnc Dessalines. Pustil se je pozneje celo kronati za cesarja, a ga je kmalu nato ubila njegova lastna telesna straža. Usoda je hotela, da je bil zadnji potomec vladarske hiše Bonapartov, sin Napoleona III., princ Louis, v pravi domovini Toussainta v Afriki umorjen od zamorcev.

Danes pripada otok Haiti Združenim državam Severne Amerike. Temelji ustave in uprave izvirajo iz časov Toussainta, ki živi še vedno med črnimi brati kot največji junak in osvoboditelj.

Raznoterosti.

Usodni kraj. Avtomobilska cesta, ki veže mesto Bremen s pristaniščem v Bremerhafen v Nemčiji, ima posebno usodno točko, kjer se stalno ponesrečijo avtomobili. To je po stebričku »Km. 23« zaznamovan kraj. Cesta je ravna, celo nekoliko položna in ne naredi prav nobenega ovinka. Kljub temu je bilo število nesreč tako izredno veliko, da so oblasti popolnoma prenovile omenjeni kos ceste. Znižale so klanc in nadomestile asfalt z raskavim bezaloidom, ki prepreči, da bi izpodrsnila kolesa ob vlažnem vremenu, oziroma na ledu. Toda vsa popravila niso nič pomagala. Nesreč je bilo vedno več. Praznoverni prebivalci so pričeli pripovedovati o »zakletem srebrnem avtomobilu«, ki se ponoči zaletava v potnike. Prometna oblast je izročila zadevo posebnemu odboru, ki je še le po dolgem zamudnem raziskovanju prišel do redke ugotovitve. Cesta ob km 23 gre preko nekdanjega barja, ki izžareva ob vlažnem vremenu posebno občutne radijske snovi. Avtomobilisti, ki se vozijo mimo usodnega kraja, občutijo vedno oster sunek v roko ob krmilu. Nevidni žarki učinkuje-